

— neprovedlo ustanovení článku 10 směrnice. Komise má za to, že odstraňování odpadních vod z domácností prostřednictvím septických nádrží nebo jiných individuálních systémů zpracování bude téměř vždy v praxi znamenat postup odstraňování odpadů pro účely směrnice. Je však možné předpokládat, že za určitých okolností by mohlo dojít ke sporu ohledně toho, že tento způsob nakládání s odpady bude považován za operaci využití. To může být případ například u suchého kompostování odpadních vod z domácností za účelem jejich následného použití jako hnojiva. V souladu s tím zahrnuje Komise článek 10 do této žaloby;

— neprovedlo ustanovení článku 11 směrnice. Irsko netvrdí, pro účely čl. 11 odst. 3 ani pro jiné účely, že provedlo ustanovení článku 11 směrnice, ale pokud by to mělo v úmyslu, tvrdila by Komise, že pravidla, která Irsko zavedlo pro septické nádrže a jiné individuální systémy zpracování, neprovádějí čl. 11 odst. 1 a 2 směrnice. Konkrétně, pravidla platná v Irsku nezajišťují, že jsou dodrženy podmínky uložené v článku 4 směrnice. Navíc neexistuje systém registrace septických nádrží a jiných individuálních systémů zpracování;

— neprovedlo ustanovení článku 12 směrnice. Článek 12 je důležitý v souvislosti se septickými nádržemi a jinými individuálními systémy zpracování, jelikož takové systémy vyžadují ke svému účinnému fungování pravidelné likvidace a odstraňování kalů. V rozsahu, v jakém jsou do takové likvidace a odstraňování zapojeny profesionální služby, nejsou upraveny v irském právu a v praxi v souladu se směrnicí;

— neprovedlo ustanovení článku 13 směrnice. Článek 13 je důležitý, jelikož bez řádné údržby by mohly i dobře umístěné a dobře instalované septické nádrže a jiné individuální systémy zpracování fungovat nesprávně a způsobit škody na životním prostředí. Systém kontrol je proto velmi důležitý. Důkaz, kterým je studie o Lough Leane, prokazuje, že Irsko kromě neprovedení požadavků článku 13 směrnice nedodrжуje tyto požadavky v praxi u septických nádrží a jiných individuálních systémů zpracování;

— neprovedlo ustanovení článku 14 směrnice. Článek 14 je důležitý z hlediska vedení záznamů, které umožňuje zajistit, že septické nádrže a jiné individuální systémy nebudou přetíženy a budou řádně udržované. Důkaz, kterým je studie o Lough Leane, prokazuje, že Irsko kromě neprovedení požadavků článku 14 směrnice nedodrжуje tyto požadavky v praxi u septických nádrží a jiných individuálních systémů zpracování.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23.

(<sup>2</sup>) Úř. věst. L 078, s. 32; Zvl. vyd. 15/02, s. 3.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 8. května 2008 – TeliaSonera Finland Oyj**

(Věc C-192/08)

(2008/C 197/12)

Jednací jazyk: finština

**Předkládající soud**

Korkein hallinto-oikeus

**Účastníci původního řízení**

Žalobkyně: TeliaSonera Finland Oyj

Žalovaný: Viestintävirasto, iMEZ Ab

**Předběžné otázky**

1) Musí být čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (<sup>1</sup>) jednak ve spojení s pátým, šestým a osmým bodem odůvodnění této směrnice, a jednak ve spojení s články 8 a 5 této směrnice vykládán tak,

a) že takový vnitrostátní právní předpis jako § 39 odst. 1 zákona o trhu s komunikacemi může stanovit, že každý telekomunikační podnik je povinen vyjednávat o propojení s jinými telekomunikačními podniky, a bude-li odpověď na tuto otázku kladná,

b) že vnitrostátní regulační orgán je oprávněn považovat povinnost vyjednávat za nesplněnou, pokud telekomunikační podnik, který nedisponuje žádnou významnou tržní silou, nabídne jinému podniku propojení za podmínek, které jsou podle názoru tohoto orgánu zcela jednostranně zaměřené a mohou bránit rozvoji konkurenčního trhu na úrovni koncového spotřebitele, protože tomuto jinému podniku skutečně brání v tom, aby svým zákazníkům nabízel možnost zasílat multimediální zprávy koncovým zákazníkům, kteří jsou připojeni k síti prvního telekomunikačního podniku, a bude-li odpověď i na tuto otázku kladná,

- c) že vnitrostátní regulační orgán je oprávněn svým rozhodnutím uložit uvedenému telekomunikačnímu podniku, který tedy nedisponuje významnou tržní silou, povinnost, aby v dobré víře vyjednával o propojení služeb zasilání krátkých textových zpráv a multimediálních zpráv mezi systémy těchto podniků takovým způsobem, že v rámci obchodních jednání budou zohledněny cíle, které jsou sledovány propojením, a že vyjednávání budou vedena na takovém základě, aby byla operabilita služeb zasilání krátkých textových zpráv a multimediálních zpráv mezi systémy těchto podniků zavedena za přiměřených podmínek tak, aby měli uživatelé možnost využít komunikačních služeb telekomunikačních podniků?
- 2) Má na zodpovězení těchto otázek vliv otázka, jaká je povaha sítě iMEZ Ab a zda je třeba iMEZ Ab považovat za operátora veřejných elektronických komunikačních sítí?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 108, s. 7; Zvl. vyd. 13/29, s. 323.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 9. května 2008 – Dr. Susanne Gassmayr v. Bundesministerin für Wissenschaft und Forschung**

(Věc C-194/08)

(2008/C 197/13)

Jednací jazyk: němčina

#### Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

#### Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Dr. Susanne Gassmayr

Žalovaná: Bundesministerin für Wissenschaft und Forschung

#### Předběžné otázky

1. 1.1. Má čl. 11 body 1, 2 a 3 směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (<sup>1</sup>) přímý účinek?
- 1.2. Je nutno uvedená ustanovení – pakliže je jim přiznán přímý účinek – vykládat tím způsobem, že v průběhu doby, po kterou platí zákaz výkonu práce pro nastávající matky nebo v průběhu mateřské dovolené, existuje nárok na pokračování ve vyplácení příplatku za pohotovostní služby?

1.3. Platí toto i v případě, že členský stát učiní systémové rozhodnutí ohledně pokračování ve vyplácení „odměny za práci“ v tom smyslu, že je v ní zahrnut zásadně veškerý příjem, ovšem s výjimkou [v § 15 (rakouského) Gehaltsgesetz 1956 (zákon o odměnách z roku 1956) uvedených] vedlejších příplatků, jako je sporný příplatek za pohotovostní službu, které jsou vypláceny v závislosti na skutečně vykonané práci?

2. Směřují uvedená ustanovení v opačném případě – tedy v tom případě, že jim není přiznán přímý účinek – k tomu, aby je členské státy provedly tím způsobem, že zaměstnankyni, která v průběhu doby, po kterou platí zákaz výkonu práce pro nastávající matky nebo v průběhu mateřské dovolené, nevykonává žádné pohotovostní služby, přísluší nárok na pokračování ve vyplácení příplatku za tyto pohotovostní služby?

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 348, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 110.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Itálie) dne 14. května 2008 – Acoset SpA v. Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa a další**

(Věc C-196/08)

(2008/C 197/14)

Jednací jazyk: italština

#### Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

#### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Acoset SpA

Žalování: Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa a další

#### Předběžná otázka

Je v souladu s právem Společenství a především se zásadami transparentnosti a svobodné hospodářské soutěže, uvedenými v člancích 43, 49 a 86 Smlouvy, model smíšené společnosti s veřejným a soukromým kapitálem založené zvláště pro výkon určité veřejné služby s hospodářským významem a s výlučným předmětem činnosti, již je přímo zadáno poskytování předmětné služby a v níž je soukromý společník „průmyslového“ a „provozního“ charakteru vybrán na základě veřejného a otevřeného řízení po předchozím ověření jak finančních a technických podmínek, tak i čistě operativních a provozních požadavků týkajících se služby, která má být vykonávána a konkrétních plnění, která mají být poskytována?